

**CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATEREA DISCRIMINĂRII
AUTORITATE DE STAT AUTONOMĂ**

București, Piața Valter Mărăcineanu nr. 1-3, et. 2, tel/fax. +40-21-3126578, e-mail: cncd@cncd.org.ro

**HOTĂRÂREA NR. 215
din 27.02.2008**

Dosar nr.: 28/2007

Petiția nr.: 312 din data 16.01.2007

Petent: P T și alții, funcționari publici în cadrul serviciului contabilitate al Tribunalului Harghita.

Obiect: discriminare creată prin neîncadrarea petenților în categoria personalului auxiliar de specialitate din cadrul instanțelor judecătorești.

I. Numele, domiciliul sau reședința părților

I.1. Numele, domiciliul sau reședința petentului

I.1.1. P T G A , B J C N F
M , cu domiciliul ales în str.

I.2. Numele, domiciliul sau reședința reclamatului

I.2.1. Ministerul Justiției cu sediul în str. Apollodor, nr.17, Sector 5, București.

II. Obiectul sesizării

2.1. Petenții, solicită constatarea existenței unei situații de discriminare raportată la neîncadrarea acestora în categoria personalului auxiliar de specialitate din cadrul instanțelor judecătorești.

III. Descrierea presupusei fapte de discriminare

3.1. Petenții, funcționari publici în cadrul serviciului contabilitate al Tribunalului Harghita, solicită încadrarea în categoria personalului auxiliar de specialitate din cadrul instanțelor judecătorești.

3.2. Petenții, susțin că este inadmisibil ca informaticienii, șoferii, agenții procedurali, aprozii să fie considerați personal auxiliar de specialitate și nu sunt de acord ca rolul ce revine întregului personal din departamentul economico-financiar contabil la buna desfășurare a întregii activități în justiției, să fie desconsiderat.

3.3. Astfel, se consideră, că în speță, se încalcă prevederile art.1 alin. 2 din O.G. nr 137/2000 (republicată), care statuează principiul egalității între cetățeni prin excluderea privilegiilor și discriminării, asigurând egalitatea în garantarea și exercitarea unor drepturi, inclusiv dreptul la un salariu egal pentru muncă egală.

IV. Procedura de citare

4.1. Urmare petiției înregistrate cu nr. 312 din data 16.01.2007, prin adresa cu nr. 1314 din 15.02.2007, Colegiul Director a solicitat punctul de vedere cu privire la obiectul petiției, Agenției Naționale a Funcționarilor Publici. Prin adresa înregistrată cu nr. 18476 din 10.12.2007 s-a solicitat punctul de vedere cu privire la obiectul petiției, Ministerului Justiției. Prin adresa înregistrată cu nr. 15419 din 13.11.2007, Agenția Națională a Funcționarilor Publici a comunicat punctul său de vedere iar prin adresa înregistrată cu nr. 19944 din 21.12.2007 a comunicat punctul de vedere Ministerul Justiției.

4.2. În temeiul art. 20, alin.4 din O.G. nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării a îndeplinit procedura de citare a părților.

4.3. Prin adresa nr.1751 din 24.01.2008 au fost citați petenții. Prin adresa nr. 1752 din 24.01.2008 a fost citat Ministerul Justiției, prin reprezentant . Părțile au fost citate pentru termenul stabilit de Consiliu, la data de 19.02.2008. La termen părțile nu s-au prezentat.

V. Susținerile părților

Susținerile petenților

5.1.1. Petenții, funcționari publici în cadrul serviciului contabilitate al Tribunalului Harghita, solicită încadrarea în categoria personalului auxiliar de specialitate din cadrul instanțelor judecătorești.

5.1.2. Petenții, susțin că este inadmisibil ca informaticienii, șoferii, agenții procedurali, aprozii să fie considerați personal auxiliar de specialitate și nu sunt de acord ca rolul ce revine întregului personal din departamentul economico-financiar contabil, la buna desfășurare a întregii activități în justiției, să fie desconsiderat.

5.1.3. Petenții, arată că își desfășoară activitatea alături de celelalte categorii de personal din cadrul instanțelor și asigură o bună gestionare a fondurilor și bunurilor aparținând instanțelor judecătorești și parchetelor de pa

lângă acestea, participând astfel la îmbunătățirea calității actului de justiție. Aceștia, susțin că munca depusă de ei constituie un sprijin real pentru magistrați, competența și îndeplinirea corectă a sarcinilor ce le revin joacă un rol important în buna desfășurare a întregii activități a instanțelor judecătorești.

5.1.4. Petenții doresc să fie încadrați în categoria personalului auxiliar de specialitate așa cum s-a procedat și în cazul informaticienilor, care aveau statut de funcționari publici.

5.1.5. Petenții consideră ca fiind normală situația în care tot personalul ce deservește actul de justiție să beneficieze de aceleași drepturi de încadrare, salariale și de altă natură (pensie de serviciu, transport CO, medicamente, 30 zile de CO, etc), având în vedere și susținerile cuprinse în expunerea de motive a Proiectului de modificare a Legii nr. 567/2004 privind statutul personalului auxiliar de specialitate al instanțelor judecătorești și al parchetelor de pe lângă acestea, unde se precizează că proiectul urmărește, printre altele, crearea premiselor legale pentru instituirea unui sistem unitar de salarizare a tuturor categoriilor de personal din compartimentele instanțelor judecătorești și parchetelor, eliminând astfel discrepanțele intervenite între aceste categorii profesionale, ținând cont de faptul că răspunderea, complexitatea și riscurile funcției prezintă același grad de dificultate, pentru categoriile de personal auxiliar.

Susținerile Ministerului Justiției

5.2.1. Ministerul Justiției ridică excepție de necompetență a Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării arătând că reglementarea prin lege sau printr-un act normativ a unor drepturi, în favoarea unor persoane ori nereglementarea anumitor drepturi, excede cadrului legal stabilit prin O.G. nr.137/2000, republicată. Atribuțiile Consiliului și controlul exercitat de acest organ nu privește modul de reglementare cuprins în acte normative.

5.2.2. Modul de stabilire prin lege a unor drepturi în favoarea unor categorii profesionale în mod diferit față de alte categorii ori nereglementarea de legiuitor a unor aspecte care țin de statutul profesional al unei categorii nu este o problemă ce poate fi apreciată din punctul de vedere al discriminării și care excede cadrul legal reglementat prin Ordonanța Guvernului nr.137/2000. Există organe reglementate de Constituție care au competența de a analiza discriminarea instituită prin dispoziții legale (Curtea Constituțională) care s-a pronunțat în multe rânduri în sensul constituționalității sau neconstituționalității unor prevederi legale, raportat la art.16 din Constituție privind egalitatea în fața legii.

5.2.3. Pe fond, Ministerul Justiției arată că, în cursul anului 2005, a elaborat un proiect de Lege pentru modificarea și completarea Legii nr. 567/2004 privind statutul personalului auxiliar de specialitate al instanțelor judecătorești și al parchetelor de pe lângă acestea. Prin proiectul de lege menționat (devenit Legea nr. 17/2006) se includeau funcționarii publici și personalul contractual din cadrul instanțelor judecătorești, parchetelor de pe lângă acestea, Ministerului Justiției,

Institutului Național al Magistraturii și Școlii Naționale de Grefieri în categoria personalului auxiliar de specialitate, reglementând astfel atribuțiile, răspunderea disciplinară, drepturile și obligațiile acestora. Având în vedere cele precizate, principalele observații și propuneri ale autorității publice avizatoare au vizat eliminarea din cuprinsului proiectului a dispozițiilor referitoare la asimilarea cu personalul auxiliar de specialitate al funcționarilor publici și personalului contractual. Astfel, potrivit observațiilor autorităților publice avizatoare, prin includerea în cadrul personalului auxiliar și a altor categorii de persoane, se extinde aria de acordare a pensiei de serviciu, creând astfel o nouă categorie de persoane favorizate; de asemenea, s-a menționat că influențele financiare ce decurg din aplicarea acestor prevederi ar putea determina disponibilizări de posturi finanțate de la bugetul de stat și bugetelor asigurărilor sociale în vederea respectării obiectivelor politicilor bugetare sectoriale.

5.2.4. Ministerul Justiției, arată că, în vederea asigurării stabilității în funcție a funcționarilor publici, recunoașterii valorii și motivării acestor categorii de personal, cu ocazia dezbaterii în Parlament a Legii de aprobare a Ordonanței Guvernului nr. 8/2007, a formulat amendamente care să reglementeze expres acordarea sporului pentru condiții deosebite de muncă, grele, vătămătoare sau periculoase și pentru aceste categorii de personal și a drepturilor salariale specifice aceleiași categorii de personal din cadrul Consiliului Superior al Magistraturii, amendamente resinse în cadrul ședinței comune a Comisiei juridice, de disciplină și imunități și Comisiei pentru muncă și protecție socială din Camera Deputaților.

5.2.5. De asemenea, Ministerul Justiției susține că, în vederea creării cadrului legislativ pentru instituirea unui sistem unitar de salarizare a tuturor categoriilor de personal din sistemul justiției, cu ocazia dezbaterii în Senatul României a Legii de aprobare a O.U.G. nr. 100/2007 pentru modificarea și completarea unor acte normative în domeniul justiției, a transmis Comisiei juridice, de numiri, disciplină, imunități și validări a Senatului, următorul amendament : "După art. 90¹ se introduce un nou articol, art. 90², cu următorul cuprins :

Art. 90² - Funcționarii publici și personalul contractual din cadrul instanțelor judecătorești, parchetelor de pe lângă acestea, Ministerul Justiției, Institutul Național al Magistraturii și Școlii Naționale de Grefieri, sunt salariați potrivit dispozițiilor legale aplicabile aceluiași categorii de personal din aparatul Consiliului Național al Magistraturii. "

Punctul de vedere al Agenției Naționale a Funcționarilor Publici

5.3.1. Agenția Națională a Funcționarilor Publici arată că, art. 106 și următoarele din Legea nr. 304/2004, cu modificările și completările ulterioare, precum și art. 3 din Legea nr. 567/2004, cu modificările și completările ulterioare, determină prin enumerare limitativă compartimentele auxiliare de specialitate, respectiv, componența acestora la nivel de funcții.

5.3.2. De asemenea, Agenția Națională a Funcționarilor Publici arată că, obiectul petiției în speță excede competențelor legale ale A.N.F.P. întrucât nu privește funcția publică, ci o solicitare de modificare a unor acte normative privitoare la organizarea judiciară, precum și statutul și salarizarea personalului auxiliar din sistemul justiției.

VI. Motivele de fapt și de drept

6.1. **În fapt**, Colegiul Director reține că, petenții, funcționari publici în cadrul serviciului contabilitate al Tribunalului Harghita, solicită încadrarea în categoria personalului auxiliar de specialitate din cadrul instanțelor judecătorești.

7.1. **În drept**, analizând faptele reținute în acest caz, **Colegiul Director** se raportează la Curtea Europeană a Drepturilor Omului, care, legat de articolul 14 privind interzicerea discriminării, a apreciat că diferența de tratament devine discriminare, în sensul articolului 14 din Convenție, atunci **când se induc distincții între situații analoage și comparabile fără ca acestea să se bazeze pe o justificare rezonabilă și obiectivă**. Instanța europeană a decis în mod constant că pentru ca o asemenea încălcare să se producă „**trebuie stabilit că persoane plasate în situații analoage sau comparabile, în materie, beneficiază de un tratament preferențial și că această distincție nu-și găsește nici o justificare obiectivă sau rezonabilă** (vezi CEDH, 18 februarie 1991, Fredin c/Suede, parag.60, 23 iunie 1993, Hoffman c/Autriche, parag.31, 28 septembrie 1995, Spadea et Scalabrino c/Italia, 22 octombrie 1996 Stubbings et autres c/Royaume-Uni, parag.75)

7.2. În același sens, Curtea Europeană de Justiție a statuat principiul egalității ca unul din principiile generale ale dreptului comunitar. În sfera dreptului comunitar, **principiul egalității exclude ca situațiile comparabile să fie tratate diferit și situațiile diferite să fie tratate similar, cu excepția cazului în care tratamentul este justificat obiectiv**. (vezi Sermide SpA v. Cassa Conguaglio Zuccheri and others, Cauza 106/83. 1984 ECR 4209, para 28; Koinopraxia Enoseon Georgikon Synetairismon Diacheir iseos Enchorion Proionton Syn PE (KYDEP) v. Council of the European Union and Commission of the European Communities, Cauza C-146/91, 1994 ECR I-4199; Cauza C-189/01 Jippes and others 2001 ECR I-5689, para 129; Cauza C-149/96 Portugal vs. Council 1999 ECR I-8395 para.91)

7.3. Reținând în coroborare cu aceste aspecte definiția discriminării, astfel cum este reglementată prin articolul 2 alin.1 din O.G.137/2000 cu modificările și completările ulterioare, republicată, Colegiul Director se raportează la modul în care sunt întrunite cumulativ elementele constitutive ale articolului 2. Pentru a ne situa în domeniul de aplicare al art.2, alin.1 deosebirea, excluderea, restricția sau preferința trebuie să aibă la bază unul dintre criteriile prevăzute de către art. 2, alin. 1, și trebuie să se refere la persoane aflate în *situații comparabile* dar care sunt tratate în *mod diferit* datorită apartenenței lor la una dintre categoriile prevăzute în textul de lege menționat anterior. Așa cum reiese din motivația

invocată mai devreme pentru a ne găsi în situația unei fapte de discriminare trebuie să avem două situații comparabile la care tratamentul aplicat să fi fost diferit. Subsecvent, tratamentul diferențiat trebuie să urmărească sau să aibă ca efect restrângerea ori înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale ori a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice.

7.4. Curtea Europeană a Drepturilor Omului a apreciat prin jurisprudența sa, că statele contractante dispun de o anumită marjă de apreciere pentru a determina dacă și în ce măsură diferențele între situații analoge sau comparabile sunt de natură să justifice distincțiile de tratament juridic aplicate. (22 octombrie 1996 *Stubbings et autres c/Royaume-Uni*, parag.75)

7.5. Având în vedere aspectele de mai sus precum și petiția dată, Colegiul Director al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării trebuie să analizeze în ce măsură obiectul petiției este de natură să cadă sub incidența art.2 alin.1 al O.G. nr.137/2000, republicată.

7.6. Reținând considerentele prezentate, petiția dată, și excepțiile ridicate în cauză, Colegiul Director al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării nu analizează modul de stabilire prin lege a unor drepturi în favoarea unor categorii profesionale în mod diferit față de alte categorii ori nereglementarea de legiuitor a unor aspecte care țin de statutul profesional al unei categorii. Din acest punct de vedere, examinarea soluțiilor legislative alese de către legiuitor și conformitatea acestora cu principiul egalității statuat în Constituția României, revine Curții Constituționale.

7.7. Colegiul Director, raportat la obiectul sesizărilor analizează în ce măsură obiectul acestora este de natură să cadă sub incidența art.2 al O.G. nr.137/2000, republicată, sub aspectul scopului sau efectului creat, care a dat naștere sau nu, unei circumstanțe concretizate generic în restricție, excudere, deosebire, preferință, și care circumstanțiat la situația petentei (petentului)/petenților (petentelor), ipso facto, poate să îmbrace forma unui tratament diferit, indus între persoane care se află în situații analoge sau comparabile, datorită unor criterii determinate și care are ca scop sau ca efect restrângerea ori înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale ori a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice.

7.8. Astfel, Colegiul Director reține obiectul petiției raportat la situația particulară a petenților, funcționari publici în cadrul Tribunalului Harghita în raport cu efectul creat prin neaplicarea drepturilor prevăzute în legea nr. 567/2004 privind personalul auxiliar de specialitate, cu modificările și completările ulterioare.

7.9. În acest sens, raportându-ne la petiția dedusă soluționării, Colegiul Director reține deciziile Curții Constituționale prin care s-a statuat că principiul egalității nu se opune ca o lege să stabilească reguli diferite în raport cu persoane care se află în situații diferite. (Decizia nr.256 din 17 iunie 1997, Decizia nr.154/2001, M.Of. nr.387/2001, CDH 2001, p.914–915) De asemenea,

atât în doctrina, cât și în jurisprudența constituțională s-a statuat în mod constant că principiul egalității în fața legii nu înseamnă uniformitate, ci presupune instituirea unui tratament egal în situații care nu sunt diferite. De aceea, nu sunt excluse, ci, dimpotrivă, sunt admise soluții legislative diferite pentru situații diferite. (Decizia nr.113/2001, M.Of. nr.317/2001, CDH 2001, p.757; Decizia nr.139/2001, M.Of. nr.330/2001, CDH 2001, p.851) Curtea Constituțională a reținut că instituirea unor reglementări juridice diferențiate în privința drepturilor și obligațiilor unor categorii de cetățeni care se află în situații diferite nu este contrară art.16 alin (1) din Constituție. (Decizia nr.294/2001, M.Of.nr.21/2002)

7.10. Colegiul Director reține din înscrisurile aflate la dosar că petenții, în speță, P. T., G. A., B. J., C. N., F. M. sunt angajați ca funcționari publici în cadrul serviciului contabilitate la Tribunalul Harghita.

7.11. Reținând în coroborare cu aceste aspecte definiția discriminării, astfel cum este reglementată prin articolul 2 alin.1 din O.G.137/2000 cu modificările și completările ulterioare, republicată, Colegiul Director se raportează la modul în care sunt întrunite cumulativ elementele constitutive ale articolului 2. Pentru a ne situa în domeniul de aplicare al art.2, alin.1 trebuie constatată o deosebire, excludere, restricție sau preferință. Sub aspectul circumstanței concretizate într-un tratament diferit, care întrunește elementul constitutiv al art.2 alin.1, generic deosebire, restricție, excludere, preferință, și care față de obiectul dedus soluționării trebuie să fie materializat, Colegiul director reține că este supus analizei efectul creat prin neaplicarea drepturilor prevăzute în legea nr. 567/2004 privind personalul auxiliar de specialitate, cu modificările și completările ulterioare.

7.12. Din acest punct de vedere, Colegiul Director, corelativ obiectului petiției, urmează a analiza incidența în câmpul unor categorii de persoane plasate în situații analoage sau comparabile. Curtea Europeană a Drepturilor Omului în analiza raportului de analogie sau comparabilitate a unor categorii profesionale a apreciat asemănările sau diferențele ce decurg din statutul profesiilor, condițiile de intrare în profesie, natura funcțiilor îndeplinite, modul de exercitare a funcțiilor respective etc. (vezi cauza VAN DER MUSSELE v. BELGIUM, *Application no. 8919/80*, JUDGMENT, 23 November 1983, parag. 46). În același sens, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării, în aprecierea raportului de analogie a unor categorii profesionale a analizat modalitatea de organizare, admitere în profesie, definitivare, mandat, corpul de drepturi și obligații, sfera diferită a activităților desfășurate, tangența cu diferitele ramuri de drept, etc. (vezi C.N.C.D., spre exemplu Hotărârea nr. 334 din 08.10.2007, Hotărârea nr. 333 din 08.10. 2007, Hotărârea nr. 249 din 27.08.2007)

7.13. Raportat la acest aspect, și la incidența comparabilității între personalul, funcționar public și personalul auxiliar de specialitate, Colegiul Director reține că legea nr. 567 din 9 decembrie 2004 privind statutul personalului auxiliar de specialitate al instanțelor judecătorești și al parchetelor de pe lângă acestea, cu modificările și completările ulterioare, indică în mod expres categoria persoanelor care formează personalul auxiliar de specialitate al

instanțelor judecătorești și al parchetelor de pe lângă acestea. Art. 3 prevede că "Personalul auxiliar de specialitate al instanțelor judecătorești și al parchetelor de pe lângă acestea este format din grefieri, grefieri statisticieni, grefieri documentariști, grefieri arhivari, grefieri registratori și grefieri informaticieni. În alin. 2 al art. 3 prevede: "Corpul grefierilor este alcătuit din grefieri cu studii superioare și grefieri cu studii medii".

De asemenea, legea definește funcțiile conexe celor îndeplinite de personalul auxiliar de specialitate în alin.3 al art. 3 și prevede: "Sunt conexe personalului auxiliar de specialitate al instanțelor judecătorești și al parchetelor de pe lângă acestea funcțiile de agent procedural, aprod și șofer".

Art.4 al legii instituie o obligație specială, dispunând că "Personalul auxiliar de specialitate al instanțelor judecătorești și al parchetelor de pe lângă acestea, prevăzut la art. 3, este obligat ca, prin întreaga sa activitate, să respecte drepturile și libertățile persoanelor, precum și egalitatea lor în fața legii și să asigure un tratament juridic nediscriminatoriu tuturor participanților la procedurile judiciare, indiferent de calitatea acestora, să respecte normele deontologice ale profesiei și să participe la formarea profesională continuă.

7.14. Legea nr. 567 din 9 decembrie 2004 privind statutul personalului auxiliar de specialitate al instanțelor judecătorești și al parchetelor de pe lângă acestea stabilește în mod expres modul de recrutare al personalului auxiliar de specialitate al instanțelor judecătorești și al parchetelor de pe lângă acestea, reguli speciale privind numirea în funcție, promovarea, suspendarea, eliberarea din funcție, delegarea, detașarea și transferul. Legea prevede în mod expres drepturile personalului auxiliar de specialitate al instanțelor judecătorești și al parchetelor de pe lângă acestea, precum și îndatoririle și răspunderea personalului auxiliar de specialitate.

7.15. În analiza raportului de analogie trebuie avut în vedere că în câmpul acestei categorii profesionale se plasează mai multe categorii de grefieri ale căror atribuții sunt diferențiate corelativ funcției ocupate și spre deosebire de magistrați, în cadrul categoriei personalului auxiliar de specialitate, atribuțiile sunt delimitate și stabilite în mod concret prin fișa postului. În acest sens, spre exemplu, Ordonanța de Guvern nr. 8/2007 prevede la anexe diferitele categorii de personal auxiliar de specialitate, cărora li se aplică coeficienți de multiplicare diferiți, respectiv indemnizație de conducere diferită, în speță: grefier, grefier-informatician, grefier-statistician, grefier-documentarist, grefier-arhivar, grefier-registrator (în funcție de studii superioare, de studii medii, de diferite grade/trepte); prim grefier, grefier șef secție, grefier informatician șef (în funcție de judecătorie, tribunal, curte de apel, Înalta Curte de Casație și Justiție etc). În acest sens, din analiza prevederilor legale incidente în cauză, art. 3 și art. 93 din legea nr. 567/2004, Colegiul Director observă că vechimea în specialitate este constituită din perioada în care personalul auxiliar a îndeplinit funcția de grefieri, grefieri statisticieni, grefieri documentariști, grefieri arhivari, grefieri registratori și grefieri informaticieni, ori conexe, funcția de agent procedural, aprod și șofer precum și perioadele în care a îndeplinit anumite funcții în cadrul instanțelor judecătorești, parchetelor de pe lângă acestea, procuratura, respectiv foste

arbitraje de stat, departamente și foste notariate de stat, executori judecătorești, ori Curtea Constituțională, fostelor structuri jursidictionale ale Curții de Conturi.

7.16. Pe de altă parte, Hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 387 din 22 septembrie 2005 pentru aprobarea Regulamentului de ordine interioară al instanțelor judecătorești prevede atribuțiile concrete ale personalului auxiliar de specialitate al instanțelor judecătorești și al parchetelor de pe lângă acestea. Secțiunea a VII a prevede „Dispoziții privind activitatea compartimentelor auxiliare ale instanțelor judecătorești” și în art. 37 până la art. 81 nominalizează în concret atribuțiile personalului auxiliar de specialitate din cadrul grefei, a arhivei a registraturii și a compartimentele de specialitate din cadrul instanțelor judecătorești.

7.17. Or, din acest punct de vedere, Colegiul Director, reținând că petenții fac parte din categoria funcționarilor publici care desfășoară activități în cadrul instanțelor de judecată, în cadrul serviciilor de contabilitate (vezi pentru detalii infra parag. 7.10.) constată că atribuțiile acestor categorii de persoane nu pot fi plasate în raport de analogie cu atribuțiile personalului auxiliar de specialitate. Raportul de analogie nu poate fi determinat în relație cu locul desfășurării activității în muncă i.e. instanțele judecătorești, deoarece analogia sub aspectul drepturilor salariale și a altor drepturi de asigurări sociale este corelativă categoriei profesionale căreia îi sunt aplicabile prevederile legale care reglementează statutul în speță. Din acest punct de vedere, Colegiul Director este de opinie că nu există o similaritate între personalul încadrat ca funcționar public și personalul auxiliar de specialitate, aceste categorii disparate caracterizându-se printr-un cumul de vectori obiectivi diferiți precum recrutarea, numirea în funcție, suspendarea, eliberarea din funcție, corpul de drepturi și obligații specifice precum și răspunderea acestora, atribuțiile corelative funcțiilor îndeplinite. A izola un aspect particular, i.e. activitatea desfășurată la instanțele de judecată, și a face abstracție de restul particularităților categoriilor în speță ar însemna reținerea artificială a unor elemente care nu pot determina obiectiv raportul de analogie sau comparabilitate.

7.18. Această împrejurare reprezintă expresia principiului egalității, astfel încât instituirea unor reglementări juridice diferențiate în privința drepturilor și obligațiilor unor categorii de cetățeni care se află în situații diferite nu este contrară egalității. Curtea Constituțională prin deciziile sale recente s-a pronunțat statuând în mod constant în jurisprudența sa că „situațiile deosebite în care se află diferite categorii de persoane justifică instituirea prin lege de tratamente juridice diferențiate, fără ca acestea să constituie privilegii pentru unii și discriminări pentru alții” (vezi în acest sens Curtea Constituțională, spre exemplu, Decizia nr. 438 din 10 mai 2007, Decizia nr.119 din 15 februarie 2007, Decizia nr. 332 din 18 aprilie 2006).

7.19. Pornind de la această premisă, Colegiul Director nu poate reține că tratamentul diferențiat în cauză, invocat prin neîncadrarea personalului economico-financiar și administrativ (funcționari publici) din care fac parte petenții, în cadrul personalului auxiliar de specialitate se circumstanțiază în sensul prevăzut de art. 2 alin.1 din O.G. nr. 137/2000, republicată deoarece pentru a ne situa în domeniul de aplicare al art.2, alin.1 deosebirea, excluderea,

restricția sau preferința trebuie să aibă la bază unul dintre criteriile prevăzute de către art. 2, alin. 1, și trebuie să se refere la persoane aflate în *situații comparabile* dar care sunt tratate în *mod diferit* datorită apartenenței lor la una dintre categoriile prevăzute în textul de lege menționat anterior. Or, în petiția dedusă soluționării petenții și categoriile de persoane indicate în speță (personal auxiliar de specialitate din cadrul instanțelor judecătorești) nu se află în situații analoage sau comparabile.

7.20. Pe de altă parte, Colegiul Director observă că Ministerul Justiției a depus diligențele necesare în vederea creării cadrului legislativ pentru instituirea unui sistem unitar de salarizare a tuturor categoriilor de personal din sistemul justiției, cu ocazia dezbaterii în Senatul României a Legii de aprobare a O.U.G. nr. 100/2007 pentru modificarea și completarea unor acte normative în domeniul justiției, și a formulat un amendament transmis Comisiei juridice, de numiri, disciplină, imunități și validări a Senatului, având ca obiect următorul punct: "După art. 90¹ se introduce un nou articol, art. 90², cu următorul cuprins : "Art. 90² - Funcționarii publici și personalul contractual din cadrul instanțelor judecătorești, parchetelor de pe lângă acestea, Ministerul Justiției, Institutul Național al Magistraturii și Școlii Naționale de Grefieri, sunt salarizați potrivit dispozițiilor legale aplicabile acelorași categorii de personal din aparatul Consiliului Național al Magistraturii." (vezi infra parag. 5.2.5.)

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, **cu unanimitate de voturi** ale membrilor prezenți la ședință,

COLEGIUL DIRECTOR HOTĂRĂȘTE:

1. respinge excepția de necompetență materială a C.N.C.D. invocată de Ministerul Justiției

2. nu pot fi reținute aspecte care intră sub incidența art. 2 din Ordonanța de Guvern nr.137/2000, privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și aprobările ulterioare, republicată;

2. clasarea dosarului;

3. se va răspunde petenților în sensul celor hotărâte;

4. o copie a hotărârii se va transmite părților P , T , G
A , B J , C N F M , cu

5. o copie a hotărârii se va transmite Ministerului Justiției cu sediul în str. Apollodor, nr.17, Sector 5, București.

VII. Modalitatea de plată a amenzii

Nu este cazul

VIII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța de contencios administrativ, potrivit **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare, republicata și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ.**

Membrii Colegiului Director prezenți la ședință

ASZTALOS CSABA FERENC – Președinte

COMSA CORINA NICOLETA – Membru

GERGELY DEZIDERIU – Membru

HALLER ISTVAN – Membru

IONIȚĂ GHEORGHE – Membru

NITA TIBERIU DRAGOS – Membru

PANFILE ANAMARIA – Membru

TRUINEA PAULA ROXANA – Membru

Data redactării 16.03.2007

Red. D.G., Tehnored. A.P., 3 exemp.

Notă: prezenta Hotărâre emisă potrivit prevederilor legii și care nu este atacată în termenul legal, potrivit **OG 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și Legii 554/2004 a contenciosului administrativ**, constituie de drept titlu executoriu.

